

Jadranko Crnko

Moj Osmijeh I Ja

Prolazimo tako gradom
moj osmijeh i ja
on na licu mom
ja bez lica svog

Kisa grijе, sunce pada
celik njezno sja
smijemo se
moj osmijeh i ja

Prolazimo tako gradom
ulicama svim
on kao sa mnom
i ja kao s njim

Cude nam se, dive nam se
i pitaju nas
tko je kome cvijet
a tko kome pas

Prolaznici nikad nece
cuti slozan glas
moj osmijeh i ja
krijumcarimo nas

Jasni ljudi jasno vide
al' ne znaju da
ne postojimo
ni osmijeh, ni ja